

UCHWAŁA
Komisji Habilitacyjnej

z dnia 23 października 2023 roku

**w sprawie opinii dotyczącej nadania dr. Konradowi Piotrowskiemu stopnia
doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie
psychologia**

Na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j.: Dz. U. z 2022 r. poz. 574 z późn. zm.) w sprawie określenia sposobu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora oraz stopnia doktora habilitowanego na Uniwersytecie SWPS, dalej: „Zasady”, Komisja Habilitacyjna postanawia, co następuje:

§ 1

1. Wyraża się pozytywną opinię w sprawie nadania dr. Konradowi Piotrowskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie psychologia.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Powołana przez *Radę Doskonałości Naukowej* komisja habilitacyjna do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego względem **Dra Konrada Piotrowskiego** działała w składzie:

dr hab. Magdalena Błażek – GUMed - recenzentka

dr hab. Alicja Kalus – Uniwersytet Jana Długosza w Częstochowie (wcześniej Uniwersytet Opolski) - recenzentka

dr hab. Anna Oleszkowicz – Uniwersytet Wrocławski - recenzentka

dr hab. Maria Ryś - UKSW - recenzentka

prof. dr hab. Grzegorz Sędek - Uniwersytet SWPS – członek komisji

dr hab. Michał Olszanowski - Uniwersytet SWPS - sekretarz komisji

prof. dr hab. Mariola Bidzan - Uniwersytet Gdański – przewodnicząca

Komisja habilitacyjna wzięła pod uwagę

I. SPEŁNIENIE WYMOGÓW USTAWOWYCH, tj.

1. Posiadanie doktoratu z określonej dziedziny;
 2. Osiągnięcie naukowe, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, o których mowa w Art. 219, ust. 2a,b;
 3. istotną aktywność naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej [wraz z kopiami dokumentów potwierdzającymi określone osiągnięcia, w szczególności dotyczących staży naukowych, grantów, publikacji powstałych w wyniku prowadzenia badań w więcej niż jednej jednostce naukowej], o której mowa w Art. 219, ust. 3
- II. Omówiła także: osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne.

Podstawą sformułowanych przez komisję ocen dokonań wymienionych w punktach 1-3 były:

- osiągnięcie naukowe w postaci cyklu 8 publikacji: *publikacji Poczucie tożsamości rodzicielskiej: Adaptacja i walidacja trzyczynnikowego, procesualnego modelu rozwoju tożsamości rodzicielskiej;*
- sporządzony przez habilitanta Autoreferat;
- zestawiony przez niego wykaz publikacji i pozostałych form aktywności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej – zgodnie z wymaganiami sformułowanymi w Ustawie;
- sporządzone przez recenzentów oceny osiągnięć.

Posiedzenie komisji habilitacyjnej odbyło się dnia **23 października 2023 r.** (w formie zdalnej). Posiedzenie komisji habilitacyjnej było zorganizowane i koordynowane przez sekretarza komisji. W posiedzeniu komisji wzięło udział 7 jej członków.

Posiedzenie komisji przebiegało w dwóch fazach.

W pierwszej fazie [kolokwium habilitacyjne] komisja poprosiła habilitanta, aby przedstawił:

- 1) swoje osiągnięcie habilitacyjne;
- 2) członkowie komisji zgłaszali uwagi i zadawali pytania habilitantowi;
- 3) habilitant odniósł się do uwag i udzielił odpowiedzi na zadane mu przez członków komisji pytania.

Ta faza postępowania została przez sekretarza komisji zaprotokołowana (pytania i odpowiedzi na nie).

Druga faza postępowania komisji nie była dostępna habilitantowi. Habilitant był jednak poinformowany przez przewodniczącą komisji, że po zakończeniu pracy komisji poinformuje go o wynikach głosowania nad uchwałą.

W drugiej fazie postępowania komisja dokonała: (a) szczegółowej oceny osiągnięcia naukowego; (b) dodatkowego dorobku habilitanta (c) omówiła jego dorobek organizacyjny, dydaktyczny i związane z popularyzacją nauki, a następnie podjęła

uchwałę w przedmiocie wystąpienia do Rady Dyscypliny Psychologii Uniwersytetu SWPS o nadanie habilitantowi stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Komisja była władna do podjęcia prawomocnej uchwały.

Po zapoznaniu się z dokumentacją postępowania w sprawie nadania dr Konradowi Piotrowskiemu stopnia doktora habilitowanego, w tym recenzjami, z których cztery są pozytywne oraz po przeprowadzeniu kolokwium habilitacyjnego, Komisja Habilitacyjna stwierdziła, że **kandydat posiada w dorobku osiągnięcia naukowe stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny.**

szczegółowe uzasadnienie spełnienia ww. kryterium

Dr Konrad Piotrowski magisterium z psychologii uzyskał w 2008 roku w Szkole Wyższej Psychologii Społecznej. W 2012 roku obronił pracę doktorską pt. *Formowanie się tożsamości w okresie wkraczania w dorosłość: Analiza porównawcza młodzieży sprawnej i z ograniczeniami sprawności*, napisaną pod kierunkiem prof. dr hab. Anny Izabeli Brzezińskiej, uzyskując doktorat z nauk społecznych w dyscyplinie psychologia w Szkole Wyższej Psychologii Społecznej (ob. Uniwersytet SWPS). W latach 2012-2015 dr Konrad Piotrowski był zatrudniony w Instytucie Badań Edukacyjnych w Warszawie jako adiunkt badawczy. Od 2015 roku do chwili obecnej dr Konrad Piotrowski pracuje jako adiunkt na Wydziale Psychologii i Prawa Uniwersytetu SWPS w Poznaniu.

OCENA OSIĄGNIĘCIA NAUKOWEGO

Osiągnięcie naukowe wskazane przez habilitanta uzyskało wszystkie cztery pozytywne opinie. Zostały one sporządzone przez recenzentów, których kompetencje naukowe odpowiadają kryteriom, o których mówi art. 221 ust. 4 *ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*.

- Wskazane osiągnięcie naukowe, to cykl ośmiu publikacji *Poczucie tożsamości rodzicielskiej: Adaptacja i walidacja trzyczynnikowego, procesualnego modelu rozwoju tożsamości rodzicielskiej*
- Publikacje wchodzące w skład osiągnięcia naukowego:

1. **Piotrowski, K.** (2018). Adaptation of the Utrecht-Management of Identity Commitments Scale (U-MICS) to the measurement of the parental identity domain. *Scandinavian Journal of Psychology*, 59, 157-166. <https://doi.org/10.1111/sjop.12416>
2. **Piotrowski, K.** (2021a). Parental identity status in emerging and early adulthood, personality and well-being: A cluster analytic approach. *Scandinavian Journal of Psychology*, 62, 820-832. <https://doi.org/10.1111/sjop.12779>

3. **Piotrowski, K.**, Brzezińska, A. I., & Luyckx, K. (2020). Adult roles as predictors of adult identity and identity commitment in Polish emerging adults: Psychosocial maturity as an intervening variable. *Current Psychology*, 39, 2149-2158. <https://doi.org/10.1007/s12144-018-9903-x>
4. **Piotrowski, K.** (2020a). How good it would be to turn back time: Adult attachment and perfectionism in mothers and their relationships with the processes of parental identity formation. *Psychologica Belgica*, 60, 55-72. <http://doi.org/10.5334/pb>.
5. **Piotrowski, K. (2021c)**. Domain-specific correlates of parental and romantic identity processes. *European Journal of Developmental Psychology*, 19, 732-748. <https://doi.org/10.1080/17405629.2021.1949979>
6. **Piotrowski, K.** (2021b). How many parents regret having children and how it is linked to their personality and health: Two studies with national samples in Poland. *PloS One*, 16, e0254163. <https://doi.org/10.1371/journal.pone>.
7. **Piotrowski, K.** (2022). Trajectories of parental burnout in the first year of the COVID-19 pandemic. *Family Relations. Advance online publication*. <https://doi.org/10.1111/fare.12819>
8. Naudé, L. & **Piotrowski, K.** (2022). On becoming an emerging adult parent in South Africa: Processes of commitment, exploration, and reconsideration of parental identity. *Emerging Adulthood. Advance online publication*. <https://doi.org/10.1177/21676968221091365>

W sześciu spośród ośmiu publikacji Habilitant jest jedynym autorem, w kolejnym art. pierwszym autorem, w jednym drugim spośród dwóch autorów, z jednoznacznie wyraźnym wkładem własnym Habilitanta.

Wszystkie artykuły znajdują się na liście JCR oraz w Wykazach Czasopism Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Wszyscy recenzenci przedstawili opatrzone **jednoznacznymi pozytywnymi konkluzjami oceny głównego osiągnięcia naukowego Habilitanta**.

OCENY RECENZENTÓW

dr hab. Magdalena Błażek, Gdański Uniwersytet Medyczny - recenzentka

Recenzentka podkreśliła, iż głównym celem badawczym cyklu była analiza procesu formowania się tożsamości człowieka pod wpływem rodzicielstwa, czy inaczej rozwój tożsamości rodzicielskiej na gruncie nowej, procesualnej perspektywy teoretycznej. Habilitant podjął się także adaptacji Modelu Pewności-Niepewności, autorstwa Elisabetty Crocetti i Wima Meeusa, dedykując go badaniom nad tożsamością rodzicielską. Zdaniem recenzentki należy bardzo pozytywnie ocenić podejmowanie przez Habilitanta tematów pozostających na styku psychologii osobowości, psychologii

rozwojowej i psychologii rodziny. Ocena ta jest tym bardziej pozytywna, że sam temat jest rzadko podejmowany z rozwojowej i tożsamościowej perspektywy.

W opinii recenzentki cykl publikacji zaprezentowany jako osiągnięcie zasługuje na bardzo pozytywną ocenę. Teksty odnoszą się do rozwoju tożsamości rodzicielskiej na tle ogólnego rozwoju osobowościowego. W pierwszych dwóch pracach, Habilitant opisuje związek między podjęciem roli rodzica a rozwojem tożsamości włączając rodzicielstwo do badań procesualnych. Kolejne teksty cyklu służą rozwijaniu ujęcia procesualnego i potwierdzeniu jego trafności.

Zdaniem recenzentki na docenienie zasługuje odwołanie się przez Habilitanta do modelu Jamesa Marcia, jednego z najbardziej wpływowych i najczęściej wykorzystywanych w badaniach nad rozwojem tożsamości w kierunku osiągnięcia dojrzałego jej statusu. Wybór modelu teoretycznego należy uznać za trafny, przemyślany i jasno powiązany z celami, jakie postawił sobie Habilitant w ramach pracy naukowej obejmującej osiągnięcie. Prace Bosmy i Meeusa zapoczątkowały ciekawe rozwinięcia: model trzyczynnikowy (*Model Pewności-Niepewności*; Crocetti, Rubini, Meeus, 2008) i pięcioczynnikowy (*Model Podwójnego Cyklu Formowania Tożsamości*; Luyckx i in, 2008). *Model Pewności-Niepewności* stał się podstawą większości prac składających się na osiągnięcie.

Wybór płaszczyzny teoretycznej, w oparciu o którą realizowany był projekt nie budzi zastrzeżeń. Model Elisabetty Crocetti zdaniem recenzentki jest ciekawy, odwołujący się do klasyków w temacie tożsamości, a jednocześnie otwarty i plastyczny. Testowany model opisuje trzy procesy (czynniki): zobowiązanie, stopień zaangażowania w rozważanie zobowiązań, przemyślenie zobowiązań/decyzji.

Osiągnięcie dra Konrada Piotrowskiego recenzentka ocenia bardzo wysoko. Habilitant w serii badań wykazał trafność modelu eksplorując jego związki z cechami osobowości, funkcjonowaniem w roli rodzica i problemami natury psychosomatycznej. Narzędzie przeznaczone do pomiaru tożsamości rodzicielskiej okazało się wartościowe, trafne i rzetelne.

Habilitant jest wszechstronnie zorientowany w nurtach teoretycznych i badaniach empirycznych związanych z Jego obszarem zainteresowań. Kompetencje dra Konrada Piotrowskiego w zakresie planowania i konstruowania projektów badawczych nie budzą zastrzeżeń, podobnie jak bardzo wysokie umiejętności analityczne i biegłość poruszania się w realizacji analiz statystycznych. To, czego zabrakło recenzentce, choć nie zmienia ta uwaga bardzo pozytywnej oceny dorobku, to szerszego spojrzenia na tożsamość rodzicielską - z perspektywy modelu osobowości, dojrzałości, świata wartości, procesu wartościowania decydującego o dynamice zachodzących w obszarze osobowości zmian.

KONKLUDUJĄC, dr hab. Magdalena Błażek stwierdza, iż cykl publikacji składający się na osiągnięcie stanowi znaczny wkład w rozwój naukowy dyscypliny psychologia. Przedstawiony do oceny cykl artykułów jest znaczącym dorobkiem naukowym i spełnia warunki określone w art.1 pkt.2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku (Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z późniejszymi zmianami).

dr hab. Alicja Kalus – Uniwersytet Jana Długosza w Częstochowie - recenzentka

Recenzentka wysoko ocenia dorobek Habilitanta od strony formalno-ilościowej. Wszystkie czasopisma, w których zostały opublikowane artykuły tworzące osiągnięcie naukowe zaliczane są do dyscypliny psychologia, za wyjątkiem *PloS One*. Recenzentka jednak zaznacza, że czasopismo *PloS One* zaliczone zostało do 100 najbardziej wpływowych i prestiżowych czasopism akademickich i naukowych w roku 2023 według Google Scholar Rank. Czasopisma *Current Psychology* i *Psychologica Belgica* zaliczone zostały do światowej czołówki czasopism psychologicznych według Scimago Journal & Country Rank za rok 2022. Czasopismo *European Journal of Developmental Psychology* i *Emerging Adulthood* należą do wiodących europejskich czasopism w obszarze psychologii rozwoju człowieka, zaś *Family Relations* należy uznać za wiodące w obszarze badań nad rodziną. Wszystkie czasopisma, w których Habilitant opublikował teksty tworzące osiągnięcie naukowe posiadają współczynnik *Impact Factor*. Sumaryczny *Impact Factor* osiągnięcia naukowego wynosi 15,684 (dla zestawu współczynników IF z roku 2021), zaś sumaryczna punktacja ministerialna wynosi 590.

Osiągnięcie naukowe Habilitanta stanowi 8 spójnych tematycznie artykułów co, w ocenie recenzentki należy uznać za wystarczające do ubiegania się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego. Wszystkie artykuły ukazały się w zagranicznych czasopismach o stosunkowo wysokim współczynniku *Impact Factor* i, co należy odnotować, w czasopismach, które stosują rygorystyczne procedury recenzji i stawiają wysokie wymagania merytoryczne, metodologiczne i formalne tekstom. W sześciu z artykułów stanowiących recenzowane osiągnięcie naukowe Habilitant jest jedynym autorem, co świadczy o wysokich umiejętnościach Habilitanta w zakresie samodzielnego prowadzenia badań naukowych. Dwa teksty współautorskie: Piotrowski, K., Brzezińska, A. I., & Luyckx, K. (2020) i Naudé, L. & Piotrowski, K. (2022) z ważnym udziałem Habilitanta stanowią pokłosie zespołowych dociekań z udziałem znaczących badaczy tożsamości, wśród których wymienić należy Koena Luyckx (KU Leuven, Belgia), twórcę Modelu Podwójnego Cyklu Formowania Tożsamości oraz badaczy rozwoju człowieka, do grona których należy Anna Izabela Brzezińska (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza, Poznań).

Pod względem merytorycznym prace składające się na osiągnięcie naukowe w opinii recenzentki zasługują na pozytywną ocenę. Autor w swoich dociekaniach badawczych porusza się w obszarze rozwoju człowieka w cyklu życia i badań nad rodzicielstwem. Szczególne miejsce w badaniach Habilitanta zajmuje tożsamość rodzicielska rozumiana i badana w świetle założeń paradygmatu procesualnego i jako taka zasługuje na miano nowatorskiej i ważnej z punktu widzenia rozwoju dyscypliny psychologia. Celem badań Habilitant uczynił głównie studia koncepcyjne i empiryczne zorientowane na adaptację i walidację trzyczynnikowego modelu rozwoju tożsamości rodzicielskiej. Cel badań Habilitant syntetycznie i przekonująco przedstawił i uzasadnił

w Autoreferacie, ukazując rozwój koncepcji teoretycznych i badań empirycznych nad tożsamością, w tym nad tożsamością rodzicielską. Wskazał istotne luki w dotychczasowych badaniach nad tożsamością rodzicielską. Zatem, celem badań Habilitant uczynił: „(1) włączeniu domeny *rodzicielskiej* do procesualnych badań nad tożsamością, (2) opracowaniu i walidacji trafnej metody pomiarowej umożliwiającej badanie procesów tożsamościowych w domenie rodzicielskiej oraz (3) analizie związków między formowaniem tożsamości rodzicielskiej a szeroko pojętą adaptacją jednostki”.

Wysoko oceniając osiągnięcie naukowe Habilitanta recenzentka podkreśla, iż teksty składające się na osiągnięcie naukowe stanowią spójny tematycznie zbiór i w sposób istotny poszerzają dotychczasową wiedzę na temat tożsamości rodzicielskiej. Wzbogacają również warsztat badawczy nad tożsamością rodzicielską w postaci trafnego i rzetelnego narzędzia badawczego. Uważa, że osiągnięcie naukowe cechuje znaczący wkład w rozwój nauki polskiej i światowej w zakresie dyscypliny psychologia. Autor sprawnie porusza się w badanej przez siebie tematyce, zarówno od strony teoretycznej, jak również analiz empirycznych z wykorzystaniem zaawansowanych metod analizy danych. Całość osiągnięcia naukowe w opinii recenzentki wskazuje na dojrzałość naukową Habilitanta oraz potwierdza gotowość do samodzielnej pracy badawczej.

Analiza recenzowanych tekstów ujawniła także kilka mankamentów:

1. W prowadzonych analizach Habilitant nie uwzględnił znaczenia płci dla sposobu formowania tożsamości rodzicielskiej. Zdecydowana większość prowadzonych analiz dotyczy kobiet, co zawęża ich znaczenie do rozwoju tożsamości matek. Już E. Erikson zauważył, że mogą istnieć różnice w zakresie budowania tożsamości między kobietami i mężczyznami. Habilitant nie odniósł się do różnic pomiędzy tożsamością rodzicielską matek i ojców. W ocenie recenzentki osiągnięcie naukowe Habilitanta powinno być zatytułowane: *Poczucie tożsamości rodzicielskiej matek: Adaptacja i walidacja trzyczynnikowego, procesualnego modelu rozwoju tożsamości rodzicielskiej*.
2. Habilitant w prowadzonych analizach uwzględnił jedynie zmienne jednostkowe. Badania nad rodzicielstwem domagają się, zgodnie z najnowszymi doniesieniami natury teoretycznej i empirycznej włączenia zmiennych relacyjnych.
3. Habilitant pominął także zmienną, jaką jest etap rozwoju rodziny. Skupił się prawie wyłącznie na wieku badanych rodziców (głównie matek), pominął zupełnie wiek dziecka (i liczbę dzieci w rodzinie). Przemiany, jakie mają miejsce we współczesnej rodzinie w sposób szczególny dotyczą rodzicielstwa. Jedną z nich jest odracanie podjęcia decyzji o rodzicielstwie w określonej lub nie perspektywie czasowej. Nie wiemy zatem, czy badani rodzice byli rodzicami małego dziecka, czy dziecka w okresie przedszkolnym, czy szkolnym, czy też w adolescencji? Faza rozwojowa dziecka nie pozostaje bez związku z pełnieniem roli rodzicielskiej, o czym donosi bardzo bogata wiedza w zakresie psychologii rozwoju człowieka w cyklu życia.

KONKLUDUJĄC, recenzentka uznała, iż cykl artykułów zaprezentowany jako podstawa do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego przez dra Konrada

Piotrowskiego jest znaczącym osiągnięciem naukowym, które stanowi wymierny i oryginalny wkład w rozwój wiedzy na temat narcyzmu podatnego na zranienie

dr hab. Anna Oleszkowicz, Uniwersytet Wrocławski - recenzentka

Recenzentka podkreśliła, że oceniając główne osiągnięcie naukowego: *Poczucie tożsamości rodzicielskiej: Adaptacja i walidacja trzyczynnikowego, procesualnego modelu rozwoju tożsamości rodzicielskiej* z punktu widzenia celów sformułowanych przez Autora w autoreferacie pragnie zwrócić uwagę na następujące kwestie:

1. Zdaniem recenzentki Autorowi udało się wykazać zasadność odrębnego badania tożsamości rodzicielskiej, uzyskał dane potwierdzające specyfikę tej domeny na tle innych domen, w pewnym stopniu potwierdził dynamikę tego procesu. Nie udało się jednak w tej dynamice uchwycić podstawowych mechanizmów wyjaśniających proces wychodzenia z kryzysu tożsamości rodzicielskiej, co jest ważne chociażby z punktu widzenia praktyki psychologicznej, a także zmian następujących w rozwoju tożsamości chociażby w kontekście stażu rodzicielskiego.
2. Habilitant przygotował dobrze opracowane psychometrycznie narzędzie do badania tożsamości rodzicielskiej, wpisane w model Pewność-Niepewność. Opracowanie statystyczne obejmuje zarówno grupę samych kobiet, jak i grupę mieszaną. Kwestionariusz zyskał zainteresowanie psychologów na całym świecie. Recenzentka uważa jednak, że należy bardziej dopracować definicje badanych procesów (np. oddzielić je od skutków) i zastanowić się, czy rewizja zaangażowania nie jest rozumiana zbyt wąsko.
3. Badania przeprowadzone przez dr K. Piotrowskiego w pewnym zakresie wykazały związek przebiegu rozwoju tożsamości rodzicielskiej z przystosowaniem i przejawami psychopatologii. Został zebrany bardzo bogaty materiał empiryczny potwierdzający związki tej tożsamości z czynnikami osobowościowymi i rodzinnymi, zarówno tymi o charakterze niespecyficznym, jak i specyficznym dla tej domeny. Recenzentka uważa, że w przyszłości może warto przeanalizować problematykę przystosowania odwołując się do konsekwencji społecznych (np. relacji z partnerem czy dzieckiem) oraz przeprowadzić badania i analizy w procedurach umożliwiających empiryczną weryfikację niektórych mechanizmów psychologicznych.

Po przeanalizowaniu wszystkich zalet i słabości zaprezentowanego materiału należy zadaniem recenzentki podkreślić, że: dr K. Piotrowski swoimi badaniami wpisał się w lukę istniejącą w domenowych modelach tożsamości i nie tylko rozwinął badania własne poświęcone tożsamości rodzicielskiej, ale zainteresował nimi innych uczonych. Pierwsze badania dostarczyły danych uzasadniających tezę o specyfice tej domeny, ale też jej udziale w rozwoju tożsamości na poziomie ogólnym. Analizowanie tożsamości rodzicielskiej w modelu procesualnym dało możliwość dostrzeżenia jej dynamiki, przebiegu zmian pod wpływem bieżącej sytuacji, ale też uwarunkowań

wczesnodziecięcych. Bardzo interesujące są w ocenie recenzentki wyniki badań pokazujące znaczenie tożsamości rodzicielskiej w procesie przystosowania – jej związku z satysfakcją z życia i satysfakcją w innych domenach oraz z wypaleniem rodzicielskim. Opracowane przez Autora narzędzie pomiaru tożsamości rodzicielskiej we współpracy z autorami koncepcji Pewność - Niepewność nadały badaniom dr K. Piotrowskiego wymiar międzynarodowy. Zebrany materiał w opinii recenzentki jest bardzo bogaty i można go jeszcze wykorzystać chociażby poprzez zastosowanie innych analiz, pozwalających na uchwycenie zależności kierunkowych. Przygotowanie metodologiczne dr K. Piotrowskiego jest bardzo dobre, a sprawna organizacja badań daje podstawę do przewidywania, że kolejne badania będą systematycznie dostarczały nowych danych na temat uwarunkowań i konsekwencji określonych ścieżek rozwoju tożsamości rodzicielskiej, i zapewne, przynajmniej w części, odpowiedzą na pytania postawione w tej recenzji. Podjęta tematyka jest ważna także z punktu widzenia procesów demograficznych, ponieważ kobiety i mężczyźni decydują się na pierwsze dziecko w coraz starszym wieku, a niepewne czasy, w których żyjemy nie zachęcają do rodzicielstwa.

KONKLUDUJĄC, biorąc pod uwagę wymagania stawiane głównemu osiągnięciu naukowemu w procesie habilitacyjnym (nowatorski charakter badań, umiędzynarodowienie, wysoki poziom metodologiczny, powiązanie publikacji nie tylko tematyczne, ale również wskazujące na kumulację wiedzy i wykorzystywanie tego w dalszych projektach) uważam, że prace dr Konrada Piotrowskiego spełniają te warunki.

dr hab. Maria Ryś, UKSW – recenzentka

Recenzentka podkreśla, że główne osiągnięcie naukowe przedstawione zostało w postaci ośmiu artykułów naukowych opublikowanych na przestrzeni lat 2018-2022. Pokazują one rozwój zainteresowań i prac badawczych Habilitanta - począwszy od roku 2018, czyli od podejmowania badań nad rodzicielstwem jako wydarzeniem wpływającym na zmianę poczucia tożsamości, poprzez prace nad adaptacją modelu Pewności-Niepewności, autorstwa Elisabetty Crocetti i Wima Meeusa i dostosowaniem tego modelu do badań nad rodzicielstwem.

W serii publikacji, dr Piotrowski wprowadził tematykę tożsamości rodzicielskiej do procesualnego paradygmatu badań nad rozwojem tożsamości oraz przedstawił trafność tego podejścia w badaniach nad funkcjonowaniem w roli rodzica. Recenzentka podkreśla tu szczególne znaczenie badań procesualnych, które są skoncentrowane na dynamice podstawowych procesów kierujących formowaniem i zmianą subiektywnego poczucia tożsamości.

Ważnym i cenionym aspektem prac naukowych, cenionym także w badaniach międzynarodowych zdaniem recenzentki było zastosowanie zaadaptowanego narzędzia do pomiaru tożsamości rodzicielskiej (U-MICS-PI)

Zebrane w cyklu prace przedstawiają wyniki kompleksowych badań, począwszy od zainteresowania rodzicielstwem jako wydarzeniem wpływającym na zmianę poczucia

tożsamości, poprzez prace nad adaptacją modelu Pewności-Niepewności, autorstwa Elisabetty Crocetti i Wima Meeusa, do badań nad rodzicielstwem. Dr Piotrowski przeprowadził badania mające na celu ocenę trafności i rzetelności tego nowego podejścia, badań poświęconych tożsamości rodzicielskiej, które to prace stanowią oryginalne osiągnięcie naukowe.

Recenzentka wysoko ocenia zaangażowanie dra Konrada Piotrowskiego w prace nad rozwojem i uwarunkowaniami tożsamości rodzicielskiej. Prace te mają innowacyjny charakter. W ocenie recenzentki badania przeprowadzane przez Habilitanta pozwoliły włączyć nową perspektywę teoretyczną, poprzez dostosowanie modelu Pewności-Niepewności Elisabetty Crocetti i Wima Meeusa do badań nad tożsamością rodzicielską. Na podkreślenie zasługuje także zastosowanie zaadaptowanego narzędzia do pomiaru tożsamości rodzicielskiej (U-MICS-PI) oraz jego walidacja, co umożliwiło prowadzenie badań nad tożsamością rodzicielską w paradygmacie procesualnym, narzędzia, które jest dziś szeroko wykorzystywane przez badaczy w różnych krajach w badaniach empirycznych, poprzecznych, podłużnych i jakościowych. Wyniki tych badań pozwalają uzyskać nową wiedzę o procesach kierujących rozwojem tożsamości rodzicielskiej.

Niewątpliwą zasługą dr Piotrowskiego jest także wykazanie istotnej roli poczucia tożsamości rodzicielskiej dla przystosowania jednostki, w tym dla jakości życia i ryzyka psychopatologii.

Przedstawione przez recenzentkę w recenzji uwagi polemiczne dotyczące badania rozmiaru zjawiska żałowania decyzji o rodzicielstwie jej zdaniem nie umniejszają walorów całokształtu dorobku Habilitanta.

KONKLUDUJĄC, przedstawione do oceny przez dra Konrada Piotrowskiego osiągnięcie spełnia wymogi ustawowe. Stanowi znaczący wkład w rozwój dyscypliny psychologia.

POZOSTALI CZŁONKOWIE KOMISJI HABILITACYJNEJ

prof. dr hab. Grzegorz Sędek, Uniwersytet SWPS – członek komisji

przychylił się do opinii przedmówców, KONKLUDUJĄC uznał, iż osiągnięcie jest istotnym wkładem do dyscypliny psychologia.

dr hab. Michał Olszanowski, Uniwersytet SWPS – sekretarz komisji zgodził się z poprzednimi wypowiedziami, podkreślając, że habilitant zademonstrował doskonałą orientację w obszarze innych badań związanych z tematem rodzicielstwa i tożsamości, potrafi wyniki pracy własnej omawiać w znacznie szerszym kontekście niż modele teoretyczne i paradygmaty wykorzystywane w badaniach własnych. Wyraził opinię, że jest to osiągnięcie znaczące, stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny psychologia.

prof. dr hab. Mariola Bidzan, Uniwersytet Gdański, przewodnicząca komisji wskazała, że badania przeprowadzone przez habilitanta były trudne, wypełniły istotną lukę w piśmiennictwie. Ponieważ 6 spośród 8. artykułów stanowiących cykl publikacji składających się na osiągnięcie to publikacje jednoautorskie, nie ma wątpliwości, że jest to wkład Habilitanta.

Na uwagę zwraca zaadaptowanie narzędzia do pomiaru tożsamości rodzicielskiej (U-MICS-PI). Podkreśliła, że Habilitant wykazał się dużą refleksyjnością, a badania mają potencjał aplikacyjny.

KONKLUDUJĄC, potwierdziła, że osiągnięcie naukowe wnosi znaczny wkład w rozwój dyscypliny psychologia, a co za tym idzie spełnia kryteria do uzyskania stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie psychologia.

KONKLUZJA KOMISJI:

Wszyscy recenzenci w swoich napisanych wcześniej opiniach oraz pozostali uczestnicy posiedzenia Komisji pozytywnie ocenili osiągnięcia naukowe Habilitanta, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy, podkreślając, iż wnoszą znaczny wkład w rozwój dyscypliny psychologia.

Kandydat wykazuje się również istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni.

Habilitant zatrudniony był na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, od października 2021 odbywa post doc w Social Innovation Chair, University of Lleida, Hiszpania. Od 2023 roku pracuje w Akademii Ekonomiczno-Humanistycznej jako adiunkt.

OCENA POZOSTAŁEJ AKTYWNOŚCI NAUKOWEJ

Poza wymienionym wyżej osiągnięciem naukowym, na dorobek towarzyszący Habilitanta składają się:

- Autorstwo lub współautorstwo publikacji naukowych w czasopismach znajdujących się w bazie Journal of Citation Report (JCR) – Lista Filadelfijska lub lista European Reference Index for the Humanities (ERIH): 29
- Autorstwo 1 monografii naukowej
- Autorstwo 4 rozdziałów w monografiach
- Funkcje kierownika projektów naukowych
- Brał udział w krajowych i międzynarodowych zespołach badawczych
- utworzył na Uniwersytecie SWPS Centrum Badań nad Rozwojem Osobowości, którym od tego czasu kieruje.

- ❑ W towarzystwie naukowym International Society for Research on Identity pełni funkcję Członka Komitetu Programowego.
- ❑ Jest członkiem redakcji czasopisma Emerging Adulthood, wydawanego przez the Society for the Study of Emerging Adulthood (SSEA).

❑ Wskaźniki naukometryczne:

1. Współczynnik Impact Factor (IF)

Sumaryczny IF dla wszystkich publikacji

IF dwuletni: 44.937

IF pięcioletni: 52.344

2. Liczba cytowań

Web of Science – brak informacji

Scopus - 97

Google Scholar - 1035

3. Index Hirscha

h-index wg Web of Science: brak informacji

h-index wg Scopus: h = 6;

h-index wg Google Scholar: 18

W świetle stosowanych współcześnie wskaźników naukometrycznych **oddziaływanie prac**, których Habilitant jest autorem lub współautorem na środowisko naukowe w dziedzinie nauk społecznych, dyscyplinie psychologia **jest duże**.

* * *

Opinie wszystkich recenzentów na temat wartości naukowej opublikowanego dorobku habilitanta są pozytywne.

OCENY RECENZENTÓW

dr hab. Magdalena Błażek

Recenzentka zauważa, że prezentując swój dorobek naukowy Autor podzielił go na kilka obszarów zainteresowań badawczych i związanych z nimi prac. Badania tworzące dorobek odnoszą się do: 1. rozwoju tożsamości uczniów różnych typów szkół ponadgimnazjalnych, 2. formowania tożsamości w okresie wyłaniającej się dorosłości (18-30 lat), 3. związku perfekcjonizmu z formowaniem tożsamości, 4. perfekcjonizmu zorientowanego na dziecko, 5. roli wyznawanych wartości dla jakości życia młodzieży oraz 6. adaptacji i tworzenia narzędzi kwestionariuszowych.

Obszary te wiążą się ze skryształizowanymi zainteresowaniami badawczymi Habilitanta odnoszącymi się do formowania się tożsamości, związków rozwoju osobowości z perfekcjonizmem zorientowanym na siebie i na dziecko, a także roli wartości w

kształtowaniu jakości życia. . Zdaniem recenzentki na przestrzeni lat pracy naukowej widać wyraźnie rozwój dra Konrada Piotrowskiego zarówno w myśleniu teoretycznym, umiejętnościach badawczo-analitycznych, dostrzeganiu ważności aplikacyjnego charakteru nauki jak i budowaniu współpracy krajowej i międzynarodowej.

Habilitant angażuje się w konstruowanie narzędzi badawczych, takich jak Skala Wymiarów Rozwoju Tożsamości DIDS, modyfikacja skali DIDS (Schrooyen i in., 2021), Indeks Rozwiązania Kryzysu Tożsamości, Wielowymiarowa Skala Perfekcjonizmu Frosta, Wielowymiarowa Skala Perfekcjonizmu Hewitta.

W autoreferacie Autor wymienia także inne narzędzia, których jest autorem lub współautorem. Należą do nich: *Worry Domains Questionnaire-Short Form* do pomiaru nasilenia skłonności do zamartwiania się, *Personal Feelings Questionnaire-2* do pomiaru skłonności do przeżywania emocji wstydu i poczucia winy, *Frost Indecisiveness Scale* do pomiaru nasilenia trudności w podejmowaniu decyzji, skale do pomiaru trudności rodzicielskich (*Childrearing Stress* oraz *Parental Role Restrictions*) oraz trudności w relacji z partnerem (*Relationship Stress* oraz *Relationship Conflicts*), a także *The Dyadic Almost Perfect Scale*, *The Children Dyadic Almost Perfect Scale*.

Najnowszymi narzędziami, nad którymi aktualnie pracuje Habilitant są 1. we współpracy z Isabelle Roskam i Moirą Mikołajczak (Uniwersytet Katolicki w Louvain, Belgia), *Skala Żałowania Rodzicielstwa (Parenthood Regret Scale)* (nazwa w języku polskim nieco niezręczna, ale to tylko sugestia) oraz 2. wspólnie z autorem metody prof. Martinem Smithem polska adaptacja jednego z najnowszych narzędzi do pomiaru perfekcjonizmu, czyli *the Big Three Perfectionism Scale*.

Habilitant podkreśla, że opracowywane przez niego skale okazały się rzetelne i trafne, a w Centrum Badań nad Rozwojem Osobowości (Uniwersytet SWPS) realizowane są projekty z ich wykorzystaniem. W procesie konstrukcji nowych narzędzi Habilitant współpracuje z innymi badaczami, a liczne wyniki Jego pracy, mają wysoką wartość zarówno teoretyczną, jak i aplikacyjną.

Recenzentka dorobek naukowy dra Konrada Piotrowskiego ocenia bardzo pozytywnie. Zainteresowania naukowe Habilitanta lokują Go w gronie psychologów zajmujących się psychologią osobowości, rozwoju, a także rodziny i na tym polu widoczny jest rozwój naukowy oraz w tym obszarze formułowane są plany badawcze. Habilitant wykazuje się znaczącą aktywnością naukową realizowaną we współpracy z polskimi i zagranicznymi instytucjami naukowymi i jego działalność w tym obszarze również oceniana jest przez recenzentkę wysoko.

KONKLUDUJĄC, dorobek towarzyszący dra Konrada Piotrowskiego spełnia wymagania stawiane osobom ubiegającym się o nadanie stopnia doktora habilitowanego określone w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018r. (Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z uwzględnieniem późniejszych zmian).

dr hab. Alicja Kalus

Recenzentka wysoko oceniła także dorobek towarzyszący Habilitanta, na który składa się 21 artykułów w czasopiśmie naukowych i monografia podoktorska.

Podkreśliła wysoką ocenę aktywności naukowej Habilitanta, gdyż współpracuje z naukowcami z wielu ważnych ośrodków naukowych w świecie. Na szczególne uznanie zdaniem recenzentki zasługuje współpraca w obszarze badań nad tożsamością z Koenem Luyckxem (KU Leuven, Belgia). Poza tym Habilitant współpracuje obecnie z badaczami z: USA (Springfield College), Izraela (Bar-Illan University), RPA (University of the Free State) i Japonii (Hiroshima University), Belgii (Uniwersytet Katolicki w Louvain) oraz University of the Free State/USF, RPA). W opinii recenzentki jednak mankamentem jest brak staży naukowych. Habilitant wspomina o pobycie zagranicznym w Louvain w celu omówienia współpracy naukowej, ale nie ma ów wyjazd formalnego charakteru jako staż naukowy.

KONKLUDUJĄC, recenzentka podkreśliła, iż jej ocena wskazanego przez dra Piotrowskiego dorobku towarzyszącego jest wysoka.

dr hab. Anna Oleszkowicz

Recenzentka precyzuje, że dr Konrad Piotrowski, poza swoim głównym osiągnięciem naukowym, opublikował 21 prac, w tym jedną monografię, 9 artykułów w czasopiśmie z IF oraz artykuły w uznanych polskich czasopiśmie np. Edukacja, Studia Psychologiczne, Roczniki Psychologiczne, Psychologia Rozwojowa. Autor wskazał 6 obszarów zainteresowań. 1 – Rozwój tożsamości uczniów różnych typów szkół ponadgimnazjalnych; 2 – Formowanie się tożsamości w okresie wyłaniającej się dorosłości; 3 – Związek perfekcjonizmu zorientowanego na siebie z rozwojem tożsamości; 4 – Perfekcjonizm zorientowany na dziecko; 5 - Adaptacja i tworzenie narzędzi kwestionariuszowych i 6 - Znaczenie wartości dla jakości życia w adolescencji i dorosłości. Publikacje i główne wnioski z badań prowadzonych w powyższych zakresach zostały przedstawione w Autoreferacie w sposób przejrzysty i uporządkowany. Za szczególnie cenny uważa fakt, że obszary te korespondują z główną tematyką badań. Dzięki temu Autor nie rozprasza się, a wręcz przeciwnie zdobywana wiedza korzystnie kumuluje się. Widać to chociażby w łączeniu pewnych zagadnień, nie tylko na poziomie teoretycznym, ale też na poziomie empirycznym np. związki perfekcjonizmu z tożsamością rodzicielską, związki tożsamości rodzicielskiej z tożsamością ogólną, adaptacja metod do badania tożsamości w kierunku pomiaru tożsamości rodzicielskiej, związki perfekcjonizmu zorientowanego na dziecko z wypaleniem rodzicielskim itp. Recenzentka podkreśla także dobre przygotowanie psychometryczne Habilitanta, które znalazło wyraz w adaptacji kilku metod do pomiaru tożsamości i perfekcjonizmu (i nie tylko) oraz w przygotowaniu kilku autorskich narzędzi. Przedstawione prace wskazują również na efektywną pracę zespołową.

Nawiązując do tego ostatniego stwierdzenia zauważa współpracę Habilitanta z kilkoma ośrodkami na całym świecie. Doktor Piotrowski kieruje międzynarodowym zespołem, który utworzył w roku 2021, zapraszając do współpracy badaczy z USA, Japonii i RPA. Ponadto współpracuje z badaczami z Belgii, co znalazło wyraz we wspólnych artykułach i wystąpieniach konferencyjnych. Z innych ważnych faktów należy odnotować Jego trzyletnie zatrudnienie w Instytucie Badań Edukacyjnych, gdzie pracował nad nowymi narzędziami diagnostycznymi dla szkół i poradni psychologiczno-pedagogicznych oraz badań skutki obniżenia wieku startu szkolnego dla gotowości szkolnej uczniów. Ponadto w roku 2021 utworzył Centrum Badań nad Rozwojem Osobowości, którym kieruje do dnia dzisiejszego. Kierowany zespół składa się z 9 osób. W centrum prowadzone są m.in. badania nad tożsamością rodzicielską, co stanowi dodatkowy czynnik popularyzujący tę tematykę wśród innych badaczy. W roku 2022 dr K. Piotrowski otrzymał grant NCN w konkursie Sonata Bis. Grant dotyczy badania zmian w tożsamości rodzicielskiej na przełomie ciąży i pierwszych lat rodzicielskich.

Recenzentka podkreśliła dbałość Habilitanta o transparentność swoich badań. Metody, bazy danych itp. umieszczane są w ogólnodostępnym repozytorium (OSF), w którym uzyskują indywidualny numer DOI. Z materiałów tych mogą korzystać wszyscy badacze.

KONKLUDUJĄC, recenzentka stwierdziła, iż dodatkowy dorobek naukowy potwierdza, że dr Konrad Piotrowski jest efektywnym badaczem tzn. potrafi pracować w zespole, potrafi łączyć ze sobą różne obszary badań, aby poszerzać wiedzę o uwarunkowaniach i mechanizmach rozwoju tożsamości rodzicielskiej, jest dobrze przygotowany metodologicznie, otwarty na współpracę i posiadający inicjatywę. Stąd ocenia dorobek towarzyszący ocenia bardzo wysoko.

dr hab. Maria Rys

Recenzentka podkreśla, iż obok ośmiu artykułów tworzących osiągnięcie naukowe, na dorobek naukowy w okresie po uzyskaniu doktoratu w 2012 roku składa się także dwadzieścia jeden innych artykułów naukowych opublikowanych w recenzowanych czasopismach (dziewięć z nich w czasopismach posiadających *Impact Factor*) oraz monografia podoktorska wydana w 2013 roku, będąca zmodyfikowanym tekstem rozprawy doktorskiej.

Badania tworzące pozostały dorobek dr Konrada Piotrowskiego dotyczyły:

- 1) Rozwoju tożsamości uczniów różnych typów szkół ponadgimnazjalnych.
- 2) Formowania się tożsamości w okresie wyłaniającej się dorosłości (18-30 lat).
- 3) Związku perfekcjonizmu z formowaniem tożsamości.
- 4) Perfekcjonizmu zorientowanego na dziecko.
- 5) Znaczenia wartości dla jakości życia dzieci i młodzieży.
- 6) Adaptacji i tworzenia narzędzi kwestionariuszowych.

Recenzentka dorobek towarzyszący ocenia bardzo wysoko.

KONKLUDUJĄC, bardzo wysoko ocenia całość dokonań naukowych habilitanta. Dorobek dodatkowy, towarzyszący głównemu osiągnięciu, jest niezwykle bogaty. Autor w znacznym stopniu przyczynił się do adaptacji szeregu międzynarodowych wersji wielu narzędzi psychometrycznych, współpracując szeroko z badaczami z różnych, światowych ośrodków. Jest uznanym badaczem i współpracownikiem, wnosząc znaczący wkład w rozwój psychologii.

Prof. dr hab. Grzegorz Sędek przychylił się do zdania przedmówców, a KONKLUDUJĄC, dorobek towarzyszący uznał za znaczący.

Dr hab. Michał Olszanowski zgodził się z przedmówcami i również bardzo wysoko ocenił dorobek oraz współpracę naukową habilitanta.

KONKLUDUJĄC, dorobek towarzyszący uznał za bardzo dobry.

Prof. Mariola Bidzan wskazała, że habilitant charakteryzuje się konsekwencją w swoich badaniach, cały dorobek naukowo - badawczy uznając za ponadprzeciętny. Podkreśliła, iż nie ma wątpliwości, że dr Konrad Piotrowski posiada wysokie kompetencje w zakresie pracy naukowo-badawczej i pracy w zespołach naukowych.

KONKLUDUJĄC, dorobek towarzyszący uznała jako istotny i znaczący dla rozwoju dyscypliny psychologia.

KONKLUZJA KOMISJI:

Habilitant wykazał się istotną aktywnością naukową realizowaną we współpracy z ośrodkami zagranicznymi i polskimi. Jego publikacje i wystąpienia konferencyjne stanowią istotny i znaczący wkład w rozwój psychologii jako dyscypliny naukowej

Działalność organizacyjna i dydaktyczna

Chociaż w świetle *Ustawy* działalność dydaktyczna, ekspercka, popularyzatorska i organizacyjna nie stanowią warunku otrzymania stopnia doktora habilitowanego, Komisja stoi na stanowisku, że elementy te powinny być brane pod uwagę przy całościowej ocenie kandydata ubiegającego się o status samodzielnego pracownika naukowego. Komisja przedyskutowała więc te aspekty działalności dra Konrada Piotrowskiego i zaznajomiła się z opiniami wyrażonymi pisemnie przez Recenzentów. Komisja zgodnie oceniła te obszary funkcjonowania Habilitanta wysoko, podkreślając szczególnie jego bogate doświadczenie dydaktyczne, sporządzanie recenzji dla czasopism naukowych (międzynarodowych), aktywność w organizacjach naukowych oraz działania ukierunkowane na budowanie współpracy naukowej z innymi ośrodkami, zarówno polskimi jak i zagranicznymi.

KONKLUZJA

dr hab. Magdalena Błażek

Konkluzja:

Stwierdzam, że osiągnięcie naukowe oraz inne dokonania naukowe, dydaktyczne i organizacyjne Pana dra Konrada Piotrowskiego bez żadnych wątpliwości spełniają wymagania określone w Ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. (Dz.U. z 2018r. poz.1668 z późn. zm.), art. 219 ust. 1 Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w przedmiocie nadania stopnia doktora habilitowanego. Z przyjemnością i uznaniem wnoszę zatem o nadanie doktorowi Konradowi Piotrowskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia. Pragnę podkreślić także rzetelność i transparentność w pracy naukowej oraz sposobie prezentowania dorobku, a także staranne przygotowanie dokumentacji habilitacyjnej, co ujawnia szacunek do członków Komisji.

dr hab. Alicja Kalus

Konkluzja: Analiza dorobku dr. Konrada Piotrowskiego przeprowadzona na podstawie kryteriów zawartych w art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. pozwala mi stwierdzić, że (1) osiągnięcie naukowe Habilitanta dr. Konrada Piotrowskiego cechuje znaczący wkład w rozwój dyscypliny psychologia i (2) zostały spełnione wszystkie kryteria określone w artykule 219. Ustawy z dn. 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce i popieram wniosek o dopuszczenie Habilitanta do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

dr hab. Anna Oleszkowicz

Konkluzja: Biorąc pod uwagę art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 zm.) Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce stwierdzam, że główne osiągnięcie naukowe i pozostały dorobek spełniają warunki ustawowe i popieram wniosek o nadanie dr. Konradowi Piotrowskiemu stopnia doktora habilitowanego w zakresie nauk społecznych w dyscyplinie Psychologia.

dr hab. Maria Ryś

Konkluzja: W oparciu o ocenę dorobku naukowego, w tym osiągnięcia naukowego będącego podstawą postępowania habilitacyjnego, a także dostarczonych informacji o dorobku dydaktycznym i organizacyjnym, stwierdzam, że dokumenty przedstawione

do oceny spełniają ustawowe wymogi stawiane Kandydatom do stopnia doktora habilitowanego.

Wnoszę zatem do Instytutu Psychologii SWPS, Uniwersytetu Humanistyczno-Społecznego, o dopuszczenie Pana dr Konrada Piotrowskiego do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego oraz popieram i pozytywnie opiniuję wniosek Habilitanta o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia.

Pozostali członkowie Komisji:

Prof. dr hab. Grzegorz Sędek, dr hab. Michał Olszanowski oraz prof. dr hab. Mariola Bidzan stwierdzili, że zarówno dorobek naukowy zgłoszony jako osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę sformułowania wniosku o stopień doktora habilitowanego, jak i pozostałe osiągnięcia naukowe stanowią znaczny i istotny wkład w rozwój wiedzy psychologicznej. Osiągnięcie naukowe dra Konrada Piotrowskiego oraz całokształt jego dorobku naukowego spełniają wymagania ustawowe stawiane kandydatom ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie psychologia.

KONKLUZJA KOMISJI:

Habilitant wykazał się istotną aktywnością naukową realizowaną we współpracy z ośrodkami zagranicznymi i polskimi. Jego publikacje i wystąpienia konferencyjne stanowią znaczący wkład w rozwój psychologii jako dyscypliny naukowej.

Członkowie Komisji stwierdzają, iż **osiągnięcie naukowe dra Konrada Piotrowskiego wnosi znaczny wkład do dyscypliny psychologia**, podobnie całokształt jego dorobku naukowego, (ale także organizacyjnego i dydaktycznego) spełniają wymagania ustawowe stawiane kandydatom ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie psychologia.

Zgodnie z § 14 ust. 1 Zasad uchwała w sprawie wyrażenia pozytywnej opinii dotyczącej nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego jest podejmowana w głosowaniu jawnym i zapada większością głosów w obecności co najmniej Przewodniczącego i Sekretarza Komisji Habilitacyjnej oraz dwóch recenzentów. Uprawnionych do głosowania było 7 osób, głosowało 7 osób, oddając 7 głosów ważnych. **Za wyrażeniem pozytywnej opinii oddano 7 głosów**, przeciw oddano 0 głosów, wstrzymało się od głosu 0 osób. **Wobec tego za wyrażeniem pozytywnej**

**opinii w sprawie nadania dr. Konradowi Piotrowskiemu stopnia doktora
habilitowanego oddano wszystkie głosy.**

Przewodnicząca Komisji Habilitacyjnej

prof. dr hab. Mariola Bidzan

**Treść Uchwały została zaaprobowana przez wszystkich członków Komisji
habilitacyjnej.**